

Γέροντα μερικοί λένε: «Δεν βρίσκουμε καλούς πνευματικούς, γι' αυτό δεν πάμε να εξομολογηθούμε...

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 27 Δεκεμβρίου 2016 22:21 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

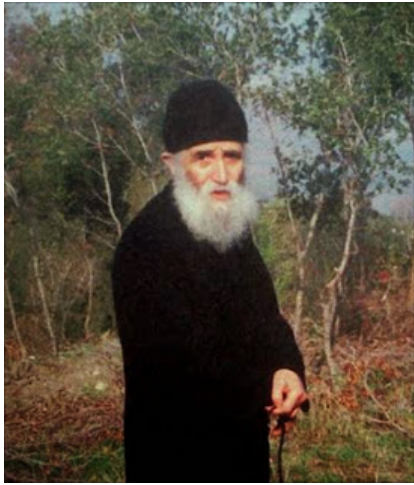
 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

– Αυτά είναι δικαιολογίες. Κάθε πνευματικός έχει θεία εξουσία, εφόσον φοράει πετραχήλι. Τελεί το μυστήριο, έχει την θεία Χάρη και, όταν διαβάσει την συγχωρητική ευχή, ο Θεός σβήνει όλες τις αμαρτίες τις οποίες εξομολογήσαμε με ειλικρινή μετάνοια. Από μας εξαρτάται πόσο θα βοηθηθούμε από το μυστήριο της εξομολογήσεως.

Ήρθε εκεί στο Καλύβι μια φορά κάποιος που είχε ψυχολογικά προβλήματα, με τον λογισμό ότι έχω διορατικό χάρισμα και θα μπορούσα να τον βοηθήσω. «Τι προβλέπεις, μου λέει, για μένα;». «Να βρης, του λέω, έναν πνευματικό να εξομολογήσαι, για να κοιμάσαι σαν το πουλάκι και να μην παίρνεις χάπια». «Δεν υπάρχουν, μου λέει, σήμερα καλοί πνευματικοί. Παλιά υπήρχαν». Έρχονται με καλό λογισμό, ότι θα βοηθηθούν, αλλά δεν δέχονται αυτό που τους λες, και κρίμα στα ναύλα.

Βλέπω όμως και μια καινούργια τέχνη του διαβόλου. Βάζει στους ανθρώπους τον λογισμό ότι, αν κάνουν κάποιο τάμα και το εκπληρώσουν, αν πάνε και κανένα προσκύνημα, είναι εντάξει πνευματικά. Και βλέπεις πολλούς να πηγαίνουν με λαμπάδες και με τάματα στα μοναστήρια, στα προσκύνηματα, να τα κρεμάνε εκεί, να κάνουν και μεγάλους σταυρούς, να κλαίνε και λιγάκι, και να αρκούνται σ' αυτά. Δεν μετανοούν, δεν εξομολογούνται, δεν διορθώνονται, και χαίρεται το ταγκαλάκι.

– Γέροντα, ένας άνθρωπος που δεν εξομολογείται μπορεί να είναι εσωτερικά αναπαυμένος;

– Πώς να είναι αναπαυμένος; Για να νιώσει κανείς ανάπαυση, πρέπει να πετάξει τα μπάζα από μέσα του. Αυτό θα γίνει με την εξομολόγηση. Ανοίγοντας ο άνθρωπος την καρδιά του στον πνευματικό και λέγοντας τα σφάλματά του, ταπεινώνεται, και έτσι ανοίγει την πύλη του Ουρανού, έρχεται πλούσια η Χάρη του Θεού και ελευθερώνεται.

Πριν από την εξομολόγηση στην κορυφή του υπάρχει ομίχλη, βλέπει θαμπά και δικαιολογεί τα σφάλματά του. Γιατί, όταν ο νους του είναι σκοτισμένος από τις αμαρτίες, δεν βλέπει καθαρά. Με την εξομολόγηση κάνει μια «φούουου», φεύγει η ομίχλη και καθαρίζει ο ορίζοντας. Γι' αυτό, όσους έρχονται να συζητήσουμε ένα θέμα ή να μου ζητήσουν μια συμβουλή κ.λπ., αν δεν έχουν εξομολογηθεί ποτέ, τους στέλνω πρώτα να εξομολογηθούν και μετά να έρθουν να μιλήσουμε. Μερικοί μου λένε: «Γέροντα, αφού εσύ μπορείς να καταλάβεις τι πρέπει να κάνω γι' αυτό το θέμα, πες μου». «Και να καταλάβω εγώ τι πρέπει να κάνεις, τους λέω, δεν θα καταλάβεις εσύ τι θα σου πω. Γι' αυτό πήγαινε πρώτα να εξομολογηθείς και ύστερα έλα να συζητήσουμε». Γιατί, πώς να επικοινωνήσης και να συνεννοηθείς με έναν άνθρωπο, όταν βρίσκεται σε άλλη συχνότητα;

Με την εξομολόγηση πετάει ο άνθρωπος από μέσα του ό,τι άχρηστο έχει και καρποφορεί πνευματικά. Μια μέρα έσκαβα τον κήπο μου, για να φυτέψω λίγες ντοματιές. Εκείνη την ώρα ήρθε κάποιος και μου λέει: «Τι κάνεις, Γέροντα;». «Τι να κάνω; του λέω, εξομολογώ τον κήπο μου». «Καλά, Γέροντα, μου λέει, χρειάζεται και ο κήπος εξομολόγηση;». «Ασφαλώς χρειάζεται. Έχω διαπιστώσει πως, όταν τον εξομολογώ, βγάζω δηλαδή έξω πέτρες, αγκιάδες, αγκάθια κ.λπ., τότε βγάζει επίσημα κηπευτικά, αλλιώς οι ντομάτες γίνονται κιτρινάρικες, καχεκτικές!...»

Πηγή: «Γέροντος Παΐσιου Λόγου», Τόμος Γ'. Ήρὸν Ἡσυχαστήριον Μοναζουσῶν «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», choratouaxoritou.gr , sostis.gr

Πηγή: <http://synaxipalaiochoriou.blogspot.gr/>

